

מסכת תמיד

פרק ה

א. אמר להם הממונה, ברכו ברכה אחת, והן ברכו. קראו עשרת הדברים, שמע, והיה אם שמע, ויאמר. ברכו את העם של ברכות, אמת ויציב, ועבודה, וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא:

ב. אמר להם, חדשים לקטרת באו והפיסו. הפיסו, זכה מי שזכה. חדשים עם ישנים באו והפיסו, מי מעלה אברים מן הכבש למזבח. רבי אליעזר בן יעקב אומר, המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותן על גבי המזבח:

ג. מסרום לחזנים, היו מפשיטין אותם את בגדיהם, ולא היו מניחין עליהם אלא מכנסים בלבד. וחלונות היו שם, וכתוב עליהם תשמיעי הפלים:

ד. מי שזכה בקטרת, היה נוטל את הכף. והכף דומה לתרוב גדול של זֶהָב, מחזיק שלשת קבים, והבזף היה בתוכו, מלא וגדוש

קטרת. וכסוי הָיָה לוֹ, וכמין מְטוּטֵלֶת הָיָה עָלָיו מְלֻמָּעָלָן:

ה. מִי שָׁזָכָה בַּמִּחְתָּה, נָטַל מִחֲתַת הַכֶּסֶף, וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ, וּפָנָה אֶת הַגָּחָלִים הַיָּלֵךְ וְהַיָּלֵךְ וְחָתָה. יָרַד וְעָרַן לְתוֹךְ שֶׁל זָהָב. נִתְפָּזַר מִמָּנָה כָּקֵב גָּחָלִים, וְהָיָה מְכַבֶּדָן לְאַמָּה. וּבְשֹׁבֶת הָיָה כּוֹפֶה עָלֶיהֶן פֶּסֶכֶתֶר. וּפֶסֶכֶתֶר הָיְתָה כְּלִי גָדוֹל מְחֻזָּקֶת לְתוֹךְ, וּשְׁתֵּי שִׁרְשְׁרוֹת הָיוּ בָּהּ, אַחַת שֶׁהוּא מוֹשֵׁךְ בָּהּ וַיּוֹרֵד, וְאַחַת שֶׁהוּא אוֹחֵז בָּהּ מְלֻמָּעָלָן בְּשִׁבִּיל שֶׁלֹא תִתְגַּלְגֵּל. וּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָיְתָה מְשַׁמָּשֶׁת, כּוֹפִין אוֹתָהּ עַל גֵּב גָּחָלִים וְעַל הַשָּׂרֵץ בְּשֹׁבֶת, וּמוֹרִידִין בָּהּ אֶת הַדָּשָׁן מֵעַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ:

ו. הִגִּיעוּ בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ, נָטַל אֶחָד אֶת הַמַּגֵּרֶפֶה וְזוֹרְקָה בֵּין הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ. אֵין אָדָם שׁוֹמֵעַ קוֹל חֲבֵירוֹ בִּירוּשָׁלַיִם מִקּוֹל הַמַּגֵּרֶפֶה. וּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָיְתָה מְשַׁמָּשֶׁת, כִּהֵן שֶׁשׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ, יוֹדֵעַ שְׁאֲחִיו הַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת, וְהוּא רָץ וּבָא. וְכֵן לְוִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ, יוֹדֵעַ שְׁאֲחִיו הַלְוִיִּם נִכְנָסִים לְדַבֵּר בְּשִׁיר, וְהוּא רָץ וּבָא. וְרֹאשׁ הַמַּעֲמָד הָיָה מַעֲמִיד אֶת הַטִּמָּאִים בְּשַׁעַר הַמִּזְרָח: